

N:o 17.

Ank. till Riksd. Kansli d. 29 Jan. 1867, kl. 11 f. m.

Kongl. Maj:ts nådiga Proposition till Riksdagen, angående fortfarande kurhusafgift; Gifven Stockholms Slott den 18 Januari 1867.

Genom nådig Kungörelse den 20 April 1866 har Kongl. Maj:t, i öfverensstämmelse med Rikets Ständers vid sistförflutna riksdag fattade beslut, förordnat, att till den veneriska smittans hämmande skall utgöras för år 1867 af en hvar, som erlägger mantalspenningar, äfven en kurhusafgift, i Stockholms stad med högst femtio och minst tre öre, samt inom öfriga delar af Riket med högst tjugofem och minst tre öre, lika för alla betalande inom hvarje kurhusdistrikt, efter dess behof; att afgiften skall af vederbörande inom distriktet bestämmas antingen till ett af dessa belopp eller deremellan, men icke utan vid serdeles tvingande omständigheter till det högsta fastställas; att denna afgift skall inom hvarje kurhusdistrikt särskildt utgå och redovisas, alldeles skiljd från hospitalens och lasarettens fonder och räkenskaper; samt att de genom berörda afgift inflytande medel skola i första rummet ovilkorligen begagnas för de, efter behof och öfverenskommelse, på ett eller flera ställen inom länet inrättade kurhusanstalter, hvarefter det, som af nämnda medel icke är för den veneriska smittans hämmande erforderligt, må användas för allmänna helsovården i länet, serdeles såsom bidrag till bestridande af lasarettens utgifter för svårare kroppsskador och sådana sjukdomstillfällen, som fordra kirurgisk behandling.

För att ådagalägga i hvad mån en sådan afgift fortfarande må vara af nöden, har Sundhets-kollegium i underdånighet anmält att, enligt sammandrag af sednast inkomna revisionsberättelser, de influtna kurhusmedlen utgjort 410,817: 23. och ifrågavarande sjukvårdsinrättningars öfriga inkomster 207,142: 33.
 eller tillsammans R:dr 617,959: 56.
 men att utgifterna uppgått till R:dr 540,130: 2.

hemställande Kollegium, att då, såsom af dessa uppgifter visade sig, nämnda inrättningar icke kunde utan kurhusafgiften ega bestånd, nådig Proposition om samma afgifts fortfarande måtte till Riksdagen aflåtas.

Med afseende å hvad sålunda förekommit och då bestämmelserna angående denna afgift synas lämpligen böra för längre tid än endast ett år i sender blifva gällande, vill Kongl. Maj:t i nåder föreslå Riksdagen, att omförmälda kurhusafgift må jemväl för år 1868 och vidare, intill dess annorlunda förordnas, utgå på sätt och till de belopp, som blifvit af Rikets Ständer vid sistförflutna riksdag bestämda och, i enlighet dermed, af Kongl. Maj:t genom nådiga Kungörelsen den 20 April 1866 påbjudna.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse välbevågen. År och dag som ofvan.

C A R L.

F. F. Carlson.

Utdrag af Protokollet öfver Ecklesiastik-Ärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i Stats-Rådet å Stockholms Slott den 18 Januari 1867.

Närvarande:

Hans Excellens Justitie-Statsministern Herr Friherre *De Geer*,
 Hans Excellens Statsministern för Utrikes Ärendena Herr Grefve *Mandeström*,
 Statsråden: Grefve *von Platen*,
Lagerstråle,
Bredberg,
Reuterskiöld,
Carlson,
Lagercrantz och
von Ehrenheim.

Slutligen uppläste Departements-chefen, Statsrådet *Carlson* till justering följande

följande, i öfverensstämmelse med Kongl. Maj:ts förut fattade beslut, uppsatta förslag till nådiga Propositioner till Riksdagen, nemligen:

2:o angående fortfarande utgörande af kurhusafgiften;

Uppå Stats-Rådets underdåniga tillstyrkande behagade Hans Maj:t Konungen berörda förslag i nåder gilla samt befallde att i enlighet dermed omförmälda nådiga Propositioner skulle till Riksdagen aflätas.

Ex protocollo

C. A. Th. Ädelgren.

STOCKHOLM, tryckt hos A. P. Norman, 1867.